

על אלו מזומין

מב-א

טומטום ואנדרוגינום, לא קדושים ולא מקדישין.

ואמר שמואל: הא דקתני "לא קדושים" הינו לא קדושים בתמורה, שאם המיר בהמת קרבן בהם לא חלה עליהם תמורה והן חולין, וגריעי מבעל מום שחלה עליו תמורה והרי הוא קדוש כקרבן בעל מום.

והא דקתני "ולא מקדישין" הינו ולא מקדישין לעשות תמורה, אם הם היו קדושים [כגון שהוקדשו ואחר כך נעשו טריפה]. וככלאים יויצא דופן וטומטום ואנדרוגינום אידי' בollowות קדשים שאמן היהתה קדושה שהרי הם עצםם לא חלה עליהם קדושת קרבן] והמיר בהמת חולין בהם, אינם עושים תמורה.

ואילו טומטום ספק הוא אמאי אינו קדוש מה נפשך? שהרי בין זכר לבין נקבה ראיים להיות קרבן ותמידות קרבן.

ומתרצין: **סמי מיבן טומטום.**

תא שמע: דתניתא: **רבי אלעזר אומר:** חמשה לא קדושים ולא מקדישין. ואלו הן: הטריפה והבלאים יויצא דופן, וטומטום ואנדרוגינום.

ובפי תימיא הבי נמי סמי מיבן טומטום.

אם כן فهو לחו ארבעה, ואילו רבי אלעזר חמשה קאמר.

ומתרצין: **אפיק טומטום** בדרבי ובפי אלעזר ועילית יתום, שמתה אמו בשעת לידה. ופסול בקרבן [zdomega הוא ליתר הפסולין שאף הוא פסול משעת לידה].

תא שמע: דתניתא בדין קרבנות העוף: הנעבר, שעשו עבודת זורה ועבדו. והחמקצה, שהקצתו לעבודה זורה. והאתנן שננתנווה بعد זנות. והמהיר, שננתנווה כתמורה עבורה כלב. וטומטום ואנדרוגינום. אם היו קרבנות העוף ולא נשחטו אלא נמלקוardin קרבן העוף הרי הן כילן מטמאין בגדים אבית הבליעהardin נבלת עוף תהור, שכיוון שכל אלו פסולין בקרבן הרי המליקה לאגם מליקה בעוף חולין, שאינה מטהורת מידני נבלת.

ואילו טומטום ספק הוא, אמאי מטמא טומאת נבילות, הא כשר בקרבן הוא בכעופות כשר בין זכר לבין נקבה.

רבי אלעזר אומר: טומטום ואנדרוגינום בעופות אין מטמאין בגדים אבית הבליעה! הואיל וכשרים בקרבן עוף והמליקה היא כשחיתה לגביהם.

שהיה רבי אלעזר אומר: כל מקום שנאמר "זכור ונקבה" אתה מוציא טומטום ואנדרוגינום מביניהם. ועופת הואיל ולא נאמר בו "זכר ונקבה", אי אתה מוציא טומטום ואנדרוגינום מביניהם, אף הם כשרים בקרבן.

ומדרבי אלעזר נמי אילא למיפשט טומטום היי בריה,adam לא כן גם בעלמא לא ממעט קרא ספק.

ומתרצין: **סמי מיבן טומטום.** שלכולי עלמא כשר ולא נחלקו אלא באנדרוגינום שהוא בריה אם נתמעט בקרבן עוף.

תא שמע: דתניתא: **רבי אלעזר אומר:** הטריפה והבלאים יויצא דופן, שנולד דרך דופן, וכן